

Van Basten kwam niet, hij was te druk met Ajax-zaken. - Het eerbetoon aan Stefano Borgonovo, held van Florence

Op de luchthaven van Florence werd Stefano Borgonovo uit het privé-vliegtuig van Silvio Berlusconi geholpen. Daarna volgden zijn rolstoel, echtgenote Chantal en vier kinderen.

Officials, luchthavenbeambten en fans die, overmand door emoties, zich op de voormalige aanvaller van AC Milan en Fiorentina stortten. Omhelzen, zoenen, schouderklopjes. Borgonovo lag erbij en keek ernaar. Daarna werd hij in een wit bestelbusje geladen en ging de stoet op weg naar het stadion Artemio Franchi.

Het was een gure herfst dag in oktober, amper een maand nadat Borgonovo de Italiaanse voetbalwereld deed opschrikken met het bericht dat hij aan amyotrofische laterale sclerose lijdt, ook wel de ziekte van Lou Gehrig genoemd.

Naar de Amerikaanse honkballer die er in 1941 al aan overleed. Amyotrofische laterale sclerose is een zenuwaandoening waarbij langzaam maar zeker de spieren worden lamgelegd en uiteindelijk leidt dat tot de dood. De ziekte is zeldzaam, maar komt onder voetballers relatief vaker voor.

Waarom is niet duidelijk, maar volgens deskundigen heeft het met een cocktail aan factoren te maken, zoals het gebruik van ontstekingsremmers, aanslagen op het hoofd (koppen), overbelasting, gebruik van pesticiden op het veld en genetische aanleg. In Italië zijn 43 gevallen bekend.

Borgonovo is voetballer nummer 40. Het was schrikken geblazen toen men de 'bomber' van weleer begin september verlamd terugzag op televisie, knipperend met zijn ogen en met een plastic pijpje in zijn nek om de ademhaling te vergemakkelijken.

Het beeld hakte er enorm in en veroorzaakte een storm aan reacties. Borgonovo was tijdens de jaren '80 geen mythische speler, maar hij zat drie keer bij de nationale ploeg en was vooral verdienstelijk als aanvaller van Fiorentina, naast Roberto Baggio.

Baggio en Borgonovo, dat was een mooi stel, vonden ze aan de boorden van de Arno. De twee B's. Als de ene niet scoorde, dan deed de andere het wel. En dan schreeuwden de fans: 'B2! B2!'

Waar Baggio te boek stond als de denker, was Borgonovo de jongen van het volk: open en sympathiek, een grapjesmaker. Berlusconi zag wel wat in de harde werker en haalde hem in 1989 naar Milaan. Daar was de hiërarchie anders dan in Florence. Ik heb van de week het voetbalplaatjesboek Calciatori van het seizoen 1989/1990 er nog eens bijgepakt. Daarin staat de 25-jarige Borgonovo naast Simone en Massaro, twee rijtjes onder de toen 24-jarige Marco van Basten.

En zo waren de verhoudingen binnen de lijnen eigenlijk ook. Hij was niet van het kaliber Van Basten, maar wel nuttig. Zo maakte 'Il Borgo' tijdens de halve finale van de Europa Cup-1 tegen Bayern München de belangrijke 1-0 en versierde hij de penalty waaruit Van Basten tijdens de return de enige tegentreffer scoorde. Milan plaatste zich voor de finale. „Ik vind het heel erg wat hem overkomen is en wens hem de komende tijd zo veel mogelijk kwaliteit van leven toe,” zei Van Basten deze week voor het duel met Fiorentina. Om geld in te zamelen werd begin oktober door AC Milan en Fiorentina een benefiet georganiseerd.

In naam van Stefano Borgonovo, maar eigenlijk ging dit iedere voetballer aan. En misschien zat ook daarom de voltallige selectie van bondscoach Marcello Lippi in Florence op de tribune.

Baggio duwde zijn maatje van vroeger het veld op. Met Borgonovo als een mummie in shirts en sjaaltjes van zijn twee voetballiefdes gewikkeld, bezochten de twee de Curva Fiesole en lieten zich hartstochtelijk toezingen.

Samen reden ze langs de rij met prominente voetballers. Er was een hand van Ronaldinho, een zoen van Maldini, een schouderklopje van Seedorf. Daniele Massaro hield de tranen niet binnen. Bij Ruud Gullit vloeiden zij ook.

Dat was niks voor de huidige trainer van Ajax geweest, denk ik. Al die emotie. Maar daarom belde Van Basten niet af, in oktober. Hij was te druk met Ajax. Net als gisteren.